

2a crònica Velobici-25. Estada a Menorca

Avui hem començat a pedalar i si hem de ser fidels a la veritat hem de dir que ha anat prou bé a nivell ciclista, en altres aspectes hem de millorar encara molt.

Teníem ganes de veure els nostres velobicis per saber com els havia anat el cap de setmana i sembla que ha estat força intens. Per la cara que feien i pel que ens han explicat s'ho han passat bastant bé. Els pares amb els que hem pogut parlar corroboraven les nostres sospites, *"Aquests al·lots no paren"* una mare ens deia *"Aquest que tenc a canostrà menja com una llima nova"*. En general estaven contents. L'objectiu serà mantenir aquest nivell de satisfacció cosa que serà difícil si continua l'estat d'exaltació que hem presenciats avui.

A les vuit com un clau, ben nets i polits i vestits tots de Velobici (mallot i mitjons) erem tots a l'institut.

Els alumnes responsables de la ruta d'avui ens han explicat, els sistemes dunars de les platges de menorca, la importància de la posidònia, les festes de Sant Joan i Viure a Ciutadella. S'ho han passat molt bé.

Revisar velos, túnel de greixat de cadenes i ajustos varis ens han portat fins les nou del matí

i ha estat quan la policia local ens ha acompanyat fins a la sortida del poble pes agafar es Camí de s'hort de ses Taronges i direcció sud, arribar fins a Son Saura, primera de ses platges per les que passaríem avui, eren les deu del matí encara feia una mica de fresca i ningú no ha dit res de banyar-se, això que la platja estava per quedar-s'hi.

A partir d'aquí comença el pedregar, pobres pedres de Menorca, ha rebut tot

tipus d'improperis per part dels ciclistes catalans, els menorquins se'n reien.

Una pedra rera l'altra hem arribat a sa platja des Talaier, platja petitona i avui, poc concorreguda. Hem espantat una parella que prenia el sol molt tranquil·la, imagineu-vos veure arribar cent ciclistes adolescents vestits tots iguals. Ens hem volgut fer una foto de grup allà on eren ells i per acabar-ho d'arreglar els hem demanat que fessin de fotògrafs. Estaven molt mal col·locats.

La gana començava a apretar i després d'un altre pedregar amb algunes petites caigudes sense conseqüències hem arribat a Cala'n Turqueta. Aquesta sí, estava bastant plena. Hem esmorzat una mica lluny de la platja i entre sol núvols amenaçadors ens hem anat a banyar. Quin drama això de posar-se el banyador! Han marxat una hora lluny.

Amb un parell de pilotes de futbol i volei, unes pales i un parell de frisbees, hem aconseguit l'espai que necessitàvem a la platja (heu de tenir en compte que som molts i que les platges

no només són dels turistes que busquen calma). S'ha banyat qui ha volgut tret d'un que no l'hem deixat perquè ho volia fer amb la roba de ciclista. A vingut d'un pèl parar-lo. El nostre velobici geòleg ha trobat, segons ell, un fòssil de tortuga, els profes d'un costat i l'altre li hem qüestionat però em sembla que no l'hem convençut i l'ha ficat dins la motxilla.

És hora de marxar i deixant de banda obliterats de mòbils, guants, algun mitjó, algun bidó,... i quan estem tots a punt sobre les bicicletes es descobreix la primera catàstrofe mediambiental. En una de les taules on havíem esmorzat i queden tot de deixalles i, evidentment ningú no s'havia assegut allà. Les fotos que els fem de tant en tant ens han donat la prova documental definitiva per fer netejar a qui no l'havia deixat com l'havia trobat. Això ho hem de millorar.

Partim i al cap d'un moment i sense cap incident destacable arribem a Son Piris. Son Piris és una finca ramadera, productora de formatge, que cada any ens acull i ensenya com s'elabora el formatge, a més ens el deixes tastar i ens ofereixen pastissos plens i buits. Com que tenen aquesta deferència amb nosaltres, aquest any els fem un present, Una acuarela que mostra el procés d'elaboració del formatge. Han estat molt contents.

Tenim gana, deu minuts més de bicicleta i ens plantem a Sant Joan de Missa, ermita molt estimada a Ciutadella, origen de les Festes de Sant Joan. Els pares menorquins ens tenen preparada una taula sota unes moreres que qualsevol altre dia ens hagués anat perfecte però, unes gotes de pluja i un cel altre cop amenaçador ens ha trastocat els plans, hem hagut d'entrar-ho tot a dins. Una llàstima per la feina feta.

L'ex-director del Quadrado, que era profe d'Història i és historiador, ens ha explicat molt per sobre l'origen de la festa de Sant Joan, amb aquesta explicació i la d'avui matí creiem que els nostres velobicis es podrien convertir en experts de la festa. Tot és qüestió de voluntat.

Sortim de Sant Joan de Missa i ja arribant a Ciutadella hem tingut la caiguda. Aquesta caiguda es produeix cada any, és un fenomen que té l'origen en la falta de concentració i en que quan veuen Ciutadella a tocar, ja estan pensant en el què faran en el que els queda de dia quan encara no hem acabat l'etapa. La caiguda s'ha resolt amb una visita a urgències sense més importància.

Demà ens toca una etapa d'interior, no tocarem aigua de mar. Serà una etapa inèdita del velobici que ens portarà de Ciutadella fins a Mercadal. Esperem que els nostres velobicis descansin prou i cada dia ho facin millor.

Salut i Velo

Ciutadella de Menorca a 12 de maig de 2025

Equip de profes Velobici-25